

til at danne Billedet. Men jeg kan meget vel tænke mig den Situation, at en Sygdom udvikler sig hos en Mand saaledes, at man siger: Sindssyg er den Mand ikke, men der findes Defekter hos ham, og de udvikler sig stærkere og stærkere, saaledes at vi maa sige, at nu er det kun et Tidsspørgsmaal, naar han overskrider Straffelovens Grænser. Og dér kan det efter min Mening baade af samfundsmæssige Hensyn og af Hensyn til Individet være ønskeligt, at man siger: Saa gaar vi til Domstolene og faar Hjemmel til Tvangsindlæggelsen eller maaske til en mindre vidtgaaende Foranstaltning, Anbringelse under rolige Forhold ude paa Landet, eller hvad man nu vil. Det er efter min Mening ogsaa en Fordel ved Lovforslaget.

Jeg vil dernæst gerne gøre nogle Bemærkninger til Mindretallets Ændringsforslag. Jeg tror, at Mindretallets principale Ændringsforslag i Virkeligheden er stillet udenfra nogen Uklarhed over, hvad der vindes ved det, og jeg finder denne Uklarhed allerede i Motiveringen. Naar der i Betænkningen siges, at man naar den „mest effektive Retsbeskyttelse overfor disse Forbrydere, baade for saa vidt angaar de ikke fuldt tilregnelige (Psykopater) og overfor de Personer, der tidligere har forbrudt sig (Recidivister)“, vil jeg gerne opfordre enhver af dem, der ønsker at stemme for dette Ændringsforslag, til nærmere at forklare mig, hvad Meningen er med den Sætning. Det har ikke været mig muligt at forstaa den, skønt jeg virkelig har læst den med saa megen Velvillie, som jeg er i Stand til at udfolde, og det ved jo alle her i Tinget, at det er et meget betydeligt Maal.

Naar der dernæst i Motiveringen siges, at det maa fremhæves som særlig betænkeligt ved Lovforslaget, at det giver en Mulighed for at bringe disse Foranstaltninger til Anvendelse overfor en Person, der er dømt som fuldt tilregnelig, saa er jeg enig med Ministeren i, at nøjagtig det samme kan siges om Mindretallets Forslags § 3. Naar man særlig fremhæver det som en Ulempe ved Hovedforslaget, er det dog ejendommeligt at bevare denne Ulempe i sit Ændringsforslag, og det er efter min Mening den væsentligste Indvending mod hele dette Ændringsforslag, at det aldeles ikke tilfredsstiller den Kritik, som det selv retter mod Hovedforslaget, aldeles ikke. Dette Forslag rummer jo i øvrigt ogsaa Beskikkelsen af en Værg, som ingenlunde kan siges alene at være til Værn for den paagældende, rummer altsaa ogsaa paa dette Punkt

en af de Ulemper, som man fremhæver ved Hovedforslaget.

Mindretallets Ændringsforslag er paa visse Punkter, saaledes som jeg allerede har begrundet det, for vidtgaaende, idet det omfatter alle ikke fuldt tilregnelige Forbrydere, og herom har vi ingen Opfordring til i Øjeblikket at skabe Særlovgivning, og det gaar paa den anden Side ikke vidt nok, idet det i sin § 3 kun medtager de tidligere straffede. Det medtager ganske vist ogsaa alle dem af disse — selv om de er fuldt tilregnelige —, som for Tiden afsøner Straf, eller som er løsladt efter 1. Oktober, derimod ikke en saadan Mand, som er løsladt den 30. September. Videre kan man efter min Mening ikke godt naa i Retning af vilkaarlig Begrænsning af Opgaven, og Ændringsforslaget er derfor efter min Mening ogsaa paa dette Punkt lidet gennemtænkt; og det omfatter altsaa, som jeg allerede har fremhævet, ikke de Folk, som overhovedet ikke har været straffet.

Endelig skal jeg sige med Hensyn til Forslaget om Tidsbegrænsning, altsaa Mindretallets subsidiære Ændringsforslag, at det rummer det rigtige Hensyn, at jeg mener, at man skal tilstræbe at faa en Lovgivning, der løser det almindelige Spørgsmaal, hvoraf dette kun er et Udsnit. Men jeg tror ikke, der vindes noget som helst ved at tilføje disse Tidsbegrænsninger. Vi har jo her i Tinget Gang paa Gang staaet overfor de vemodigste Eksempler paa, hvor lidt en Revisionsbestemmelse betyder. Jeg peger i saa Henseende paa Beværterloven, hvor man i 5 eller 6 Aar, jeg ved ikke rigtig, hvor mange Gange det er, vedtog en Lov, hvorefter man udsatte Revisionen et Aar; og akkurat den samme Garanti ligger der i denne Dato, nemlig den, at man til den Tid, hvis Spørgsmaalet ikke er modent til Løsning, da faar en Lov, der udsætter det et Aar, og hvis det er modent til Løsning, vil det efter hele den Interesse, Spørgsmaalet nu har vakt, af sig selv komme frem ogsaa uden denne Bestemmelse.

Jeg skal derfor tillade mig at anbefale, at man stemmer for Flertallets Ændringsforslag og imod begge Mindretalletenes.

**Sven:** Det ærede Medlem Fru Mathilde Hauschultz er ved Sygdom forhindret i at være til Stede under Forhandlingen her i Dag. Som det vil være bekendt, har det ærede Medlem tiltraadt Mindretallets Forslag, og efter Løfte til det ærede Medlem skal jeg paa hendes